

ACC. N:R. M. 7906: 1-4.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Håkan Ek

Härad: Kärjagers

Adress: Obafgata, Kärlinge

Socken: Kärlinge

Berättat av:

Uppteckningsår: 1941

Född år 1869 i Pödersvidinge

Bäckahästen.

Skvämshäsen f. barn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36. 21.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. M. 7906:7.

Landskap: Skåne
Härad: Harjagers
Socken: Härlinge
Uppteckningsår: 1949 nov.
Upptecknat av: Håkan Ek
Adress: Olofsgatan Härlinge
Berättat av:
Född år 1869 i Lödörsvidinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om bäckhästen.

1. Någon bestämd person som trott sig sett bäckhästen vet jag inte.
2. a. Något annat namn än bäckhästen har jag inte hört om talas. Han såg alltid ut som en vanlig häst och var vit eller gulaktig till färgen.
2. b. Det brukades ~~antagligen~~ avbildas bäckhästen på värmunder men då hade han fantasi färg.
3. a. Han höll alltid till vid vattendrag där han betade ensam eller tillsammans med andra hästar. Hur man skiljde honom från andra hästar vet jag inte.
3. b. Han sökte marra folk och vännerhet

Skriv endast på denna sida!

- barn ut i vattnet så att de drunknade.
- 4a. Han var inte farlig att se eller att råka ut för.
- 4b. Han var inte farligare för kvinnor eller små barn än för andra.
5. Om kvinnor stod vid en å eller bäck och bankade tvättkläder o. d. efter solens nedgång kunde det vara risk att han kom.
6. Han sökte att lura folk att rida på sig och där kunde få solats till hur många som helst på hans rygg, ty han kunde bli hur lång som helst och när där inte var fler som ville rida så sprang han ut i vattnet för att dränka dem som red på honom.
7. Att bli fri för honom var endast att nämna Guds namn, ty då försvann han.
8. Att fånga den var inte farligt och kunde man då ett betsel att lägga på honom kunde man

använda honom till vad kördor som helst och han var lika stark som två vanliga hästar. En man hade en gång fångat en bäckhäst och använde den i arbetet tillsammans med de andra hästarna men han hade tillsagt drängen att inte ta av "huvudstolen" (betsch med bett) på den hästen. På en dag tyckte drängen att det var synd att den hästen skulle äta med milens (bettet) i munnen så han tog av huvudstolen och strax var hästen borta. Drängens visste inte att det var bäckhästen han kört med förän den försvann, då förstod han det.

9. Om bäckhästen bebländade sig med tamhästen har jag inte hört ontalas.
10. Bäckhästens ^{var} troligen icke utsänd av "den onde" utan var av samma väsen som tomtar, vättar och näcken.
11. Man brukade skrämna barn med bäckhästen.

ACC. N.R. M. 7906:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

åskärningen och brunnkärningen därför att
de inte skulle gå nära vatten så att om de
gick och stirrade i vattnet så kunde det lätt
hända att de fick yrsel och föll i och drunk-
nade, så man kan ju säga att det var en skydds-
åtgärd att skrämman med dem.
12. Några fler spöktästar har jag ej hört
talas om.

4